

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Márkus László*
Cím: *Angolok Budapesten*

Forrás: *Pesti Hírlap*

3r

(Hely)

1923. 9. 23.

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1923"

Személy

Helv.

Angolok Budapesten

El vannak ragadtatva a látottaktól! Egy előkelő idegen nyilatkozik tudósítónknak!

Mister Imaginarius K. P. Bluff, itt időző angol vendégeink egyik illusztris személyisége, volt szíves az alábbiakban összefoglalni Budapesten szerzett impresszióit:

— El vagyok ragadtatva — így kezdte az illusztris idegen, — el vagyok ragadtatva. A lovasias magyar nemzet, a kilátás, a vendégszeretet és a nők! Igen, mindenekelőtt a nők. A mi raffinált démonaink után valóságos üdülés az ifju és öreg magyar anyák egyszerű, nyílt, nyájas őszintesége, amint transzparens ruháikban nemcsak szívüket, de keblüket is feltárják az idegen előtt. Nálunk hiuk az asszonyok, itt nem bánják, ha testi fogyatkozásaik, vagy még gyakrabban tulzásaik a nyilvánosságra rémlenek, sőt lötytyennek, mert itt az asszonyok tudják, hogy nem a testi báj az, ami üdvözít, hanem a szívjóság és a lélek szépsége.

Ilyen asszonyok természetesen varázsossá szentelik az otthont és nem tartom drágának legfeljebb szokatlannak kissé, hogy esténként, ha otthonukba térnek, többszáz korona belépődíjat fizetnek a portás kezébe. Oh, az önök családi otthonai csodásak lehetnek. Nemcsak az előbb említett kapupénz gyaníttatja ezt, de láttam kérem egy színházi előadásban, hogy milyenek képzelik önök a polgári otthont, bizonyára élő példák hatása alatt. Hát kérem, nálunk a legszebb kávéház sem olyan szép, mint egy kishivatalnok szalónja az itteni színpadokon. Nem is csodálom, hogy ettől az otthontól nem szívesen válik meg a magyar ember. Hallom, hogy külön lakáshivatalt kellett szervezni, hogy az embereket ki lehessen mozditani otthonukból.

Különösen jól esik, hogy a külföldön keringő pletykák frappáns cáfolatát élvezhetem minden pillanatban. Szünetlenül halljuk odakünn, hogy önöknél nincs megfelelő demokrácia. Hát én el fogom mondani, hogy láttam egy koros magyar embert lyukas cipőben és a legalsóbb társadalmi osztályok jellegzetes kopottságába öltözve és megtudtam azt, hogy ez az ur előkelő hivatalnok. Nos, hát mi a demokrácia, ha nem az, hogy a legalsóbb néposztályok is eljuthatnak a legmagasabb hivatalokba? És így vagyunk azzal a hírhedt fajvédelemmel is. Hallom, hogy önöknél a gyermekhalandóság mindegy tizszer olyan bőséges, mint nálunk és kérdem, hogy hol az a türelmetlen fajvédelem, ahol ily tulzott liberálizmussal engedik érvényesülni a legszélsőbb fajellenes agitációt? Általában inkább a szabadság tulsága tűnik itt fel az elfogulatlan szemlélőnek, hiszen még arra is ügyelnek az illetékes hatóságok, hogy a villamoskocsikat holmi fék ne gátolja szabad futásukban s azt is hallom, hogy az ifjuságnak olyan jogai vannak itt, amik példátlanok a szabadságukkal hivalkodó többi országokban. Nálunk fárasztó sportra és egészségtelen tanulószobák őrzésére kényszerítik a fiatal nemzedéket, míg itt a tandíjak és tanszerek árával eleve üdvös gátat emelnek a tulzások előtt és a haszontalan sport helyett közéleti tevékenységben vezetik le a tulhabzó tetterőt. Bámulattal vettem tudomásul, hogy az önök ifjusága az ország kormányzatát ellenőrzi s üres idejében gyakorlati közigazdaságot üz. Azt beszélnek, hogy az egyetem megnyitását el kellett halasztani, mert az ifjuság kosz-

toltatta a tandíjat, ami nálunk, fájdalom, elképzelhetetlen.

Miről beszéljek még? Az utcai forgalomról, mely önöknél oly zseniálisan van megoldva? Nálunk ezer és ezer kocsi és autó nem tud akkora tumultust létrehozni, mint az önök utcáin három egyszerű, de a tolongásra pompásan beiskolázott egyfogatú. Valóságos üdülés nekem az utcaseprők teljes hiánya. Nálunk egész nap kavariják a port, s mindent rögtön eltüntetnek, ami itt a szabad természet szépségeire utal, ha belelépünk a száguldó paripák nyomában. A piacokon fejlett gazdasági életük tárul elém: nálunk a szezonjamult rothadt gyümölcsöt vízbe dobálják, önöknél még drágábban adják el, mint mikor a legszebb példányokat produkálta a szezon. Példátlan az összes gazdasági szervek precíz összeműködése. Az állam fellemeli a dohányárakat és rögtön megdrágul a fehérnemű is, ha pedig a vasúti tarifa emelkedik, otthon Kurcsibrákon drágábban tojnak a tyukok és helyben, a termelő kertjében drágább lesz a paradicsom. Reggelig folytathatnám elragadó impresszióim felsorolását, de mennem kell, az önök polgármestere vár, hogy megmutassa terveit a villany-, gáz- és vízárak egészen újszerű fejlesztésére vonatkozólag. Mondhatom, nagyon érdekel a dolog. Már rohanok is. Igazán el vagyok bűvölve, azt bátran megirhatja.

Igy szólt az előkelő idegen és én bátran megirtam.

Márkus László.